

0191. Pan z nieba

(Miod)

Pan z nie - ba i z ło - na Oj - ca przy - cho - dzi,
O - to się z Ma - ry - i dziś Je - zus ro - dzi.

Ła - ski przy - no - si te - mu, kto pro - si, Od - puszc - za grze - chy,
da - je po - cie - chy. O Pa - nie nasz świę - ty, cud nie - po - ję - ty.

2. Przystąpmy do Tego z swymi prośbami,
Którego oczęta spłynęły łzami.
Niech łaska, Boże, Twoja wspomóż,
Zlituj się Panie, oddal karanie
Od nas grzesznych ludzi, gdy trąba wzbudzi.
3. Pamiętaj na dobroć! Co się to stało,
Żeś przyjął z Maryi, Bóg, ludzkie ciało?
Panna nosiła, Panna powiła,
Prości pasterze czcili Cię szczerze,
Nonarchy witali, gdy Cię poznali.
4. O Panie! Tyś z Ojca, Tyś światło z Boga,
Ubogiś i Twoja Matka uboga;
Te czynią kroki Boskie wyroki,
Aby stworzony człowiek korony
Dostał przez Ciebie i mieszkałw niebie.
5. Wejrzyj na nędznych, dawco zbawienia,
O Boże dobry, bo Tobie pienia
Oddają zorze, ziemia i morze,
Co tylko czuje, kołem się snuje,
Jak jeszcze w żywocie znał Cię w istocie.
6. Te same czynimy Tobie i Twemu
Ojcu i Duchowi w Bóstwie równemu,
Brzmiące okrzyki, przez swe języki
Głębokie dzięki, święty na wieki,
Troisty, jedyny, odpuść nam winy.